

ע"פ 8106/04/18 - אלי רגב נגד עיריית תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 8106-04-18 רגב נ' עיריית תל-אביב

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערער	אלי רגב
נגד	עיריית תל-אביב
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד בנצקי

פסק דין

בפני ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (כב' השופטת ר. אופיר) מיום 11.2.18 לפיו הורשע המערער בעבירה לפי סעיף 6(ד)(2) א) לחוק עזר לתל-אביב יפו (העמדת רכב וחנייתו) התשמ"ד - 1983 (להלן: "חוק העזר") בחניית רכב דו גלגלי - קטנוע על המדרכה ונגזר עליו קנס בסך 750 ₪.

הרקע

למערער ניתן דוח חניה ביום 9.2.17 ברח' ויצמן מס' 1, לפיו החנה את אופנועו על רחבת המדרכה בניגוד לתמרוך האוסר על חניית רכב דו גלגלי במקום. המערער כפר בעובדות כתב האישום והדין נקבע לשמיעת הוכחות.

יוער כי המערער פנה בבקשה לבית משפט קמא לזימון עדים שאינם בשליטתו וקבלת מסמכים והבקשה נדחתה בהחלטה מפורטת מיום 5.11.17. בין היתר, מהטעם שהעדים והמסמכים אינם רלבנטיים להליך וכי המערער אף פנה בבקשה למשיבה לפי חוק חופש המידע ואם בקשתו לא נענתה היה עליו להגיש עתירה מנהלית.

באשר לנימוקי הכרעת הדין: בית משפט קמא קבע כי לא היתה מחלוקת לגבי העובדה כי המערער החנה את קטנועו במקום ובזמן כמפורט בדוח החניה. בית משפט קמא נתן אמון בדברי הפקח רפאילוב. עוד קבע בית משפט קמא כי המערער לא סתר את החזקה בנוגע לתקינות פעולות הרשות, הן לענין הסמכתו של הפקח והן בנוגע לחוקיות התמרוך.

באשר לטענת ההגנה מן הצדק, קבע בית משפט קמא כי לא הוכחה אכיפה בררנית פסולה ואף לא מצא ממש בטענה לפיה יש התנגשות בין הוראות שני תמרורים כנטען וציין כי החניה מותרת בתוך מפרץ החניה ואסורה על המדרכה.

להלן בתמצית נימוקי הערעור

1. שגה בית משפט קמא משקבע כי המערער חנה בניגוד להוראת התמרור האוסרת על חניית רכב דו גלגלי, מאחר והתמרור לא התייחס למקום בו חנה המערער.
2. שגה בית משפט קמא משקבע כי הפקח הוסמך כדין בהתאם לחזקת מינהל תקין ולתעודת ההסמכה וכי התמרור האוסר על העמדה וחניית כלי רכב דו גלגלי הוצב כדין, בהסתמך על החזקה דנן.
3. שגה בית משפט קמא כאשר קבע כי אין מדובר באכיפה בדרגית פסולה כנטען על ידי המערער.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שבתיק בית המשפט קמא, שוכנעתי כי דין הערעור להדחות.

אין חולק כי המערער החנה את הקטנוע שבחזקתו על רחבת המדרכה במקום ובזמן כמפורט בדוח החניה. הקטנוע והתמרור האוסר חניית רכב דו גלגלי ברחבת המדרכה צולמו, התמונות הוגשו לבית משפט קמא והן מדברות בעד עצמן.

בית משפט קמא נתן אמון בדברי הפקח רפאילוב וכידוע ערכאת הערעור איננה מתערבת בממצאי מהימנות של הערכאה הראשונה ששמעה את העדים, אלא במקרים חריגים ולא זה המקרה שיש לעשות זאת.

לא מצאתי ממש בטענות שהעלה המערער בנוגע להסמכת הפקח ולאי תקינות התמרור. למשיבה עומדת חזקת תקינות פעולותיה וחזקה זו לא נסתרה על ידי המערער.

זאת ועוד, בענייננו מדובר בעבירה של ברירת משפט והיא נידונה לפי סעיף 228 לחסד"פ. לדברי ב"כ המשיבה הפקחים אשר אוכפים את חוק העזר נשוא הדיון מתמנים על פי פקודת העיריות ואין כל הוראת חוק המחייבת פרסום הסמכתם.

יודגש כי גם אם נפל פגם מינהלי כלשהוא באופן הסמכת הפקח אין בכך כדי לפטור את המערער מאחריות למעשיו.

בית משפט קמא דחה כדין, בהחלטה מנומקת את בקשת המערער בנוגע להזמנת עדים לצורך ביסוס טענותיו לגבי ההגנה מן הצדק. העדים כגון: מנכ"ל העיריה, סמנכ"ל משאבי אנוש ועוד אכן אינם רלבנטיים לעבירה נשוא כתב האישום. ניתן היה להסתפק במסמכים המלמדים על פעולות הרשות ואותם אפשר היה לדרוש על פי חוק חופש המידע ובמידת הצורך להגיש עתירה מנהלית בעניין.

פלט הדוחו"ת שניתן על ידי הפקח במועד הנקוב בכתב האישום נמסר לידי של המערער.

לא מצאתי כי יש במקרה דנן התנגשות בין שתי תמרורים כטענת המערער. המקום בו הותר לחנות לכלי רכב דו גלגלי

הוא מפרץ החניה שבכביש והמקום בו נאסר לחנות והיה במקום תמרור בולט וברור על כך, היא רחבת המדרכה.

גם אם שני המקומות הללו נמצאים בסמיכות זה לזה אין בכך משום הצדקה להחנות את הקטנוע על המדרכה.

כאמור, התמרור שהוצב במקום האוסר על חניית כלי רכב דו גלגלי ברחבת המדרכה, הוא ברור ובולט ומתייחס ומכוון לכלי רכב אשר מגיעים למקום מכל הכיוונים. זאת ועוד, יש איסור בחוק להחנות רכב לרבות רכב דו גלגלי על מדרכה למעט במקרים בהם הותר במפורש.

לגבי טענת האכיפה הבררנית, המערער לא הרים את הנטל המוטל עליו ולא הוכיח כי בעת שרשם הפקח את הדוח נשוא הדיון, חנה במקום לידו רכב נוסף ולו לא נרשם דוח חניה. זאת ועוד, הלכה פסוקה היא כי אכיפה חלקית איננה בהכרח אכיפה בררנית פסולה.

מאחר ולא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בשיקוליו או בקביעותיו, אני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ט' סיוון תשע"ח, 23 מאי 2018, בהעדר הצדדים.